

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **I. S.**
narozený dne X, státní příslušník Ukrajiny
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
sídlem Karlovo náměstí 18, 120 00 Praha 2

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 8. 2022, č. j. MV-124428-4/SO-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Žalobce je státním příslušníkem Ukrajiny, který dne 10. 3. 2018 přicestoval na území České republiky a dvakrát zde neúspěšně žádal o udělení mezinárodní ochrany.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

2. Poprvé tak učinil dne 7. 6. 2018, přičemž jeho žádost byla zamítnuta, stejně jako jeho následná žaloba. Jeho kasační stížnost byla odmítnuta pro nepřijatelnost usnesením Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24. 11. 2020, č. j. 6 Azs 288/2020-24. Toto usnesení nabylo právní moci dne 30. 11. 2020.
3. Dne 23. 12. 2020 podal žalobce druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Tu žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 4. 2021 vyhodnotil jako nepřipustnou a řízení o ní zastavil. Žalobce se proti uvedenému rozhodnutí bránil žalobou, jež byla zamítnuta. Jeho kasační stížnost byla opět odmítnuta pro nepřijatelnost usnesením NSS ze dne 10. 8. 2021, č. j. 1 Azs 205/2021-38, které nabylo právní moci dne 11. 8. 2021. Následně byl žalobci udělen výjezdní příkaz s platností od 16. 8. 2021 do 30. 8. 2021.
4. Dne 26. 8. 2021 požádal žalobce Ministerstvo vnitra (dále „ministerstvo“) o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 67 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců“).
5. Ministerstvo tuto žádost zamítlo podle § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců rozhodnutím ze dne 10. 5. 2022, č. j. OAM-16366-7/TP-2021 (dále „prvostupňové rozhodnutí“), s tím, že nebyly splněny podmínky dle § 67 téhož zákona. Podle ministerstva žalobce předně nesplnil podmínky ve smyslu § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, a to jednak podmínku čtyřletého nepřetržitého pobytu na území, jednak podmínku, že poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany probíhalo nejméně dva roky. Druhé řízení ve věci mezinárodní ochrany totiž trvalo pouze 7 měsíců a 19 dnů. Žalobce dále nespadá do okruhu oprávněných osob dle § 67 odst. 2 a 3 zákona o pobytu cizinců, neboť jeho nezletilý syn K., který na území České republiky nedisponuje žádným pobytovým oprávněním, spolu s ním o vydání povolení k trvalému pobytu nežádal a podmínky podle § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců sám rovněž nesplňuje. Žalobce přitom neuvedl žádné jiné důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by měl být považován za oprávněnou osobu podle § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Ministerstvo dále neshledalo, že by v žalobcově případě existovaly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by bylo možné ve smyslu § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců splnění podmínek dle odst. 1 prominout. Při posouzení dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce nicméně ministerstvo s ohledem na probíhající válku na Ukrajině upozornilo, že zamítnutím žádosti žalobci nevzniká povinnost opustit území České republiky, neboť si může požádat o udělení dočasné ochrany nebo dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území.
6. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém zejména namítal, že na území pobývá déle než čtyři roky a za tu dobu se zde plně integroval. Dále upozornil, že se ministerstvo dostatečně nezabývalo důvody hodnými zvláštního zřetele (zejména probíhajícím konfliktem na Ukrajině), pro které mělo splnění podmínek dle § 67 zákona o pobytu cizinců prominout.
7. Dne 17. 8. 2022 vydala žalovaná v záhlaví označené rozhodnutí (dále „napadené rozhodnutí“), jímž odvolání žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Žalovaná se zcela ztotožnila se závěrem ministerstva, že v žalobcově případě nebyly splněny podmínky pro vydání povolení k trvalému pobytu ve smyslu § 67 zákona o pobytu cizinců. Dále upozornila, že pokud žalobce nesplňuje podmínky § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, nelze uvažovat o aplikaci odst. 4 téhož ustanovení. Za situace, kdy žalobce není oprávněnou osobou ve smyslu § 67 odst. 2 a 3 zákona o pobytu cizinců, je pak vyloučen postup podle odst. 7 téhož ustanovení.

Obsah podání účastníků

8. Žalobce podal dne 16. 9. 2022 proti napadenému rozhodnutí žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“). V ní namítá, že § 67 zákona o pobytu cizinců dává správním orgánům v rámci správního uvážení v zásadě neomezenou možnost vydat cizinci povolení k trvalému pobytu i při nesplnění všech podmínek. V této souvislosti upozorňuje, že v době podání žádosti nedisponoval žádným oprávněním k pobytu, pouze výjezdním příkazem, a proto nemohl žádat o vydání povolení k trvalému pobytu z důvodů hodných zvláštního zřetele podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Dále uvádí, že na území České republiky pobývá již déle než čtyři roky a plně se zde integroval. V zemi jeho původu přitom v současnosti probíhá válka, která mu brání ve vycestování. Tuto skutečnost však správní orgány pomíjí a omezují se na pouhé konstatování, že žalobce může požádat o vízum za účelem strpění pobytu na území.
9. Žalovaná se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě odkazuje na závěry napadeného rozhodnutí, na nichž setrvává.

Posouzení věci soudem

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou po vyčerpání řádných opravných prostředků a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vycházel v souladu s § 75 odst. s. ř. s. ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
11. K výzvě soudu, zda účastníci souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, žalovaná vyslovila s tímto postupem souhlas a žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil, jeho souhlas je proto presumován. Soud tak o věci rozhodl podle § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť všechny podstatné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu.
12. Podstatou sporu je v posuzované věci otázka, zda žalobce splnil podmínky pro vydání povolení k trvalému pobytu podle § 67 zákona o pobytu cizinců (ve znění účinném ke dni podání žádosti).
13. Podle § 67 odst. 1 věty první a druhé zákona o pobytu cizinců *„[p]ovolení k trvalému pobytu se po 4 letech nepřetržitého pobytu na území vydá na žádost cizinci, který na území pobývá v rámci přechodného pobytu po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany za podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o žalobě nebo kasační stížnosti, pokud tato žaloba nebo stížnost byla podána v zákonné lhůtě. Do doby pobytu podle věty první se započítává doba pobytu na území na dlouhodobé vízum, na povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu a doba, po kterou byl cizinec žadatelem o udělení mezinárodní ochrany nebo cizincem, který byl strpěn na území podle zákona o azylu“* (zdůraznění doplněno zde i dále v textu soudem).
14. Podle § 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců *„[p]ovolení k trvalému pobytu se při splnění podmínek uvedených v odstavci 1 vydá, je-li žadatelem cizinec, který*
 - a) je mladší 18 let,*
 - b) se není schopen o sebe sám postarat z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, nebo*
 - c) je osamělý a starší 65 let.“*

15. Podle § 67 odst. 3 zákona o pobytu cizinců „[p]ovolení k trvalému pobytu se může při splnění podmínek uvedených v odstavci 1 **dále vydat, je-li žadatelem cizinec,**
a) **který je rodičem cizince uvedeného v odstavci 2 písm. a) nebo b),**
b) **kterému byl rozhodnutím příslušného orgánu cizinec uvedený v odstavci 2 písm. a) nebo b) svěřen do péče, nebo**
c) **který je jiným přímým příbuzným ve vzestupné nebo sestupné linii cizince uvedeného v odstavci 2, na jehož osobní péči je cizinec uvedený v odstavci 2 závislý.**“
16. Podle § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců „[ž]ádost je při splnění podmínek v odstavci 1 oprávněn podat i cizinec, který o vydání tohoto povolení žádá z jiných důvodů hodných zvláštního zřetele.“
17. Podle § 67 odst. 6 zákona o pobytu cizinců „[p]ovolení k trvalému pobytu může být vydáno cizinci uvedenému v odstavci 3 pouze bylo-li toto povolení vydáno cizinci uvedenému v odstavci 2.“
18. Podle § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců „[s]plnění podmínky nepřetržitého pobytu na území a podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o kasační stížnosti, lze prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele, zejména je-li oprávněným cizincem osoba mladší 15 let nebo nepříznivý zdravotní stav žadatele nastal za pobytu na území.“
19. Příslušné ustanovení slouží cizincům pobývajícím na území v rámci přechodného pobytu po pravomocném skončení řízení o jejich žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V jejich případě je stanovena mírnější podmínka nepřetržitého pobytu v délce 4 let (oproti 5 letům dle § 68 zákona o pobytu cizinců), do které se navíc započítává i doba vedení řízení o mezinárodní ochraně, jenž pro cizince skončilo neúspěšně a bylo vedeno alespoň po dobu dvou let. Tyto dvě podmínky stanovené v § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců musí být splněny kumulativně, nicméně z důvodů hodných zvláštního zřetele – tedy natolik závažných důvodů, které vyžadují udělení právě povolení k trvalému pobytu – je lze prominout (odst. 7). Další nezbytnou podmínkou je existence důvodu hodného zvláštního zřetele pro to, aby bylo povolení k trvalému pobytu vydáno. Může jít buď o důvody, se kterými zákon výslovně počítá (oprávněné osoby dle odst. 2 a 3), nebo jiné důvody hodné zvláštního zřetele (odst. 4), ve druhém případě ovšem za současného splnění podmínek stanovených v odst. 1 [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 Azs 107/2019-31, odst. 32 a 33, ze dne 10. 11. 2021, č. j. 8 Azs 161/2020-42, odst. 20 a 21, a ze dne 17. 3. 2023, č. j. 3 Azs 266/2021-27, odst. 21 a 23].
20. Soud uvážil o jednotlivých žalobních námitkách následovně:
21. Předně nelze přisvědčit námitce žalobce, že zákon dává správním orgánům v rámci správního uvážení v zásadě neomezenou možnost vydat cizinci povolení k trvalému pobytu i při nesplnění všech podmínek. Jak správně vyložila žalovaná, pokud cizinec nesplňuje podmínky § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, nelze uvažovat o aplikaci odst. 4, který z „jiných důvodů hodných zvláštního zřetele“ umožňuje rozšířit okruh oprávněných osob ve smyslu odst. 2 a 3. Případné prominutí podmínek stanovených v odst. 1 – z „důvodů hodných zvláštního zřetele“ postupem podle odst. 7 – pak nepřichází v úvahu, pokud cizinec nespadá do okruhu oprávněných osob dle odst. 2 a 3. Zjednodušeně řečeno, nesplňuje-li cizinec ani jednu z podmínek uvedených v § 67 odst. 1 až 3 zákona o pobytu cizinců, tj. ani jeden ze základních znaků takového druhu trvalého pobytu, nemůže se již jednat o trvalý pobyt podle § 67 zákona o pobytu cizinců (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2023,

č. j. 3 Azs 266/2021-27, odst. 21 a 23). Jak totiž dovodil NSS v rozsudku ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 Azs 107/2019-31 „*úmyslem zákonodárce nebylo umožnit cizincům získat povolení k trvalému pobytu dle ustanovení § 67 zákona o pobytu cizinců pouze splněním podmínky existence důvodů hodných zvláštního zřetele (tedy současně z důvodů hodných zvláštního zřetele prominout podmínky dle § 67 odst. 1 na základě § 67 odst. 7, i podmínku ‚oprávněné osoby‘ dle ustanovení § 67 odst. 4).“ V situaci, kdy podá žádost osoba, která nesplňuje žádnou z podmínek uvedených v § 67 odst. 1 až 3 zákona o pobytu cizinců, by tak bylo podle citovaného rozsudku „*nepřiměřené nutit správní orgán, aby předně posuzoval možnost aplikace § 67 odst. 7, když vzápětí by musel konstatovat, že se nejedná o oprávněnou osobou dle § 67 odst. 2 nebo 3.*“*

22. Soud se zcela ztotožňuje se závěrem správních orgánů, že žalobce nesplnil ani jednu z podmínek § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Argumentoval-li žalobce tím, že v České republice pobývá již déle než čtyři roky, ze správního spisu vyplývá, že na území přicestoval dne 10. 3. 2018 a žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podal dne 26. 8. 2021. Ke dni podání žádosti tak podmínku čtyřletého nepřetržitého pobytu podle § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců zjevně nesplňoval. Není přitom podstatné, zda tuto podmínku začal žalobce splňovat v průběhu správního řízení. Pro posouzení této podmínky je totiž rozhodný stav ke dni podání žádosti (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 3. 2022, č. j. 8 Azs 229/2020-45, odst. 18). Splněna pak nebyla ani druhá podmínka týkající se délky posledního řízení o udělení mezinárodní ochrany, které v žalobcově případě probíhalo (včetně řízení o kasační stížnosti) od 23. 12. 2020 do 11. 8. 2021, tedy po dobu kratší než dva roky. Za situace, kdy nebyly splněny podmínky odst. 1, tak nepřicházela v úvahu aplikace odst. 4 rozšiřujícího – v případě existence „*jiných důvodů hodných zvláštního zřetele*“ – okruh oprávněných osob dle odst. 2 a 3.
23. Žalobce v průběhu správního řízení ani v žalobě netvrdil, že by byl některou z oprávněných osob ve smyslu § 67 odst. 2 a 3 zákona o pobytu cizinců. Soud proto shodně se správními orgány konstatuje, že žalobce takovou osobou zjevně není. Žalobce je sice otcem nezletilého K. Ten však spolu se žalobcem o vydání povolení k trvalému pobytu nežádal, ani sám nesplňoval podmínky podle § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců (srov. odst. 6 téhož ustanovení). Žalobce tudíž nelze považovat za oprávněnou osobu ve smyslu § 67 odst. 3 písm. a) ve spojení s odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Vzhledem k tomu ani nelze uvažovat o případné aplikaci § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, který umožňuje z „*důvodů hodných zvláštního zřetele*“ prominout splnění podmínek dle odst. 1.
24. Pokud jde o argumentaci žalobce § 66 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, který upravuje vydání povolení k trvalému pobytu bez podmínky předchozího pobytu z jiných důvodů hodných zvláštního zřetele, soud upozorňuje, že dané ustanovení nijak nesouvisí s posouzením podmínek pro vydání pobytového oprávnění dle § 67 zákona o pobytu cizinců. Sám žalobce v žalobě ostatně uznává, že dané pobytové oprávnění ani získat nemohl. Nejedná se tak o argumentaci, která by mohla mít jakýkoliv vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. V této souvislosti nelze přehlédnout, že žalobce v žádosti ze dne 26. 8. 2021 uvedl jako účel pobytu na území „*TP po azylu*“ (kolonka 15 žádosti), který se zjevně týká právě pobytového oprávnění dle § 67 zákona o pobytu cizinců, nikoliv pobytového oprávnění dle § 66 zákona o pobytu cizinců, jež může být cizinci přiznáno pouze v nejzávažnějších případech, kdy jiné řešení není možné (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2023, č. j. 3 Azs 266/2021-27, odst. 23). Skutečnost, že žádost bude posouzena z hledisek § 67 zákona o pobytu cizinců, pak musela být žalobci zřejmá již z *Potvrzení o*

podání žádosti, které stvrdil svým podpisem. Nutno navíc podotknout, že žalobce v žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu nepředestřel žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by měl pobytové oprávnění dle § 66 zákona o pobytu cizinců získat.

25. Neobstojí ani námitka žalobce, že správní orgány dostatečně nezohlednily aktuální bezpečnostní situaci na Ukrajině. Pakliže žalobce v průběhu správního řízení dával probíhající válku do souvislosti s důvody hodnými zvláštního zřetele, soud připomíná, že v daném případě nepřicházela aplikace § 67 odst. 4 a 7 zákona o pobytu cizinců v úvahu (viz výše). Skutečnost, že probíhající válka znemožňuje žalobci vycestovat do země původu, pak správní orgány náležitě zohlednily při posouzení dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, které se v případě trvalého pobytu podle § 67 zákona o pobytu cizinců provádí pouze v intencích konkrétních námitek vznesených účastníkem řízení (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2023, č. j. 10 Azs 103/2022-59, odst. 15, a ze dne 28. 6. 2023, č. j. 2 Azs 70/2023-50, odst. 20). Žalobce však v průběhu správního řízení ke svému soukromému a rodinnému životu žádná podrobnější tvrzení nepředestřel, pouze v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí v obecné rovině uvedl, že se již na území České republiky zcela integroval a že mu současná bezpečnostní situace na Ukrajině brání ve vycestování. Vzhledem k tomu soud pokládá za zcela dostatečnou úvahu správních orgánů, podle které zamítnutím žádosti žalobci nevzniká povinnost opustit Českou republiku, neboť může nepochybně získat jiný titul k dalšímu pobytu na území.
26. Soud pro úplnost podotýká, že v úvodu žaloby tvrzené porušení § 2 odst. 1 a 4, § 3 a § 50 odst. 2 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, nelze považovat za samostatný žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Podle ustálené judikatury je žalobním bodem ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací, ze které plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, č. 835/2006 Sb. NSS). Uvedeným požadavkům ovšem toto zcela obecné tvrzení žalobce nedostálo, a proto se jím soud blíže samostatně nezabýval.

Závěr a náklady řízení

27. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. srpna 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu